

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120319297
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6120319297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpený advokátskou kanceláriou: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, proti žalovanej: Z. K., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, T., o zaplatenie 1674,11 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 15. júna 2021 č.k. 7Csp/70/2020-207, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.
Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 781,94 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne uvedenej sumy od 21.4.2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako účastník uzatvorili viaceré zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a to zmluvu Z zo dňa 18.3.2002, zmluvu č. Z zo dňa 15.12.2006, zmluvu č. A0331984 zo dňa 15.10.2015, zmluvu č. A00062061 zo dňa 15.12.2006 a zmluvu č. Z zo dňa 15.12.2006 týmito zmluvami sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanej verejné služby, prostredníctvom SIM karty a žalovaná sa zaviazala platiť za poskytnuté služby dohodnutú cenu. 2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z., ako aj § 43 ods. 1 písm. a) a § 43 ods. 12 písm. d) uvedeného zákona, ako i ust. § 51 a § 52 ods. 1,3,4 OZ. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané a v konaní nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovanou existovali viaceré zmluvné vzťahy, na základe zmlúv o poskytovaní verejných služieb, uzatvorených podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2001 Z.z. o elektronických komunikáciách, účinného od 1.11.2011, ktoré sú zmluvami podľa § 51 OZ. Zároveň sú aj zmluvami spotrebiteľskými podľa § 52 OZ a nasledujúce. Žalobca si plnil svoje zákonné aj zmluvné podmienky, pretože poskytoval žalovanej dohodnuté služby, a preto mu podľa uvedených zákonných a aj zmluvných ustanovení vznikol nárok na zaplatenie ceny, dohodnutej za poskytnuté služby. Žalovaná si svoje zákonné a zmluvné povinnosti nespĺnila, pretože dohodnutú cenu služieb vyúčtovaných faktúrami žalobcovi v lehote splatnosti nezaplatila. Z uvedených dôvodov považoval žalobu v časti o zaplatenie sumy 173,04 eura titulom neuhradených faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby, za dôvodnú. V konaní tiež nebolo sporné a žalovanou ani namietané, že strany uzatvorili kúpne zmluvy v znení ich dohôd o splátkach, predmetom ktorých boli mobilné zariadenia, keď žalobcovi vznikol nárok za neuhradené splátky kúpnej ceny za poskytnuté mobilné zariadenia celkovo vo výške 608,90 eura, preto žaloba bola dôvodná aj v tejto časti. V ďalšej časti poukázal na ust. § 54 ods. 1,2 OZ, ako aj bod 2.14 VOP, 6.2 písm. b) VOP a 11.9 VOP. V konaní nebolo sporné a aj dodatkami bolo preukázané, že zmluvné strany sa písomne dohodli, že

žalovaná v prípade, ak poruší svoje zmluvné povinnosti platiť riadne a včas cenu dohodnutých služieb, zaplatí žalobcovi zmluvnú pokutu podľa dodatku k zmluve č. XXXXXXXX vo výške 341,25 eura, podľa dodatku k zmluve č. Z vo výške 173,29 eura, podľa dodatku k zmluve č. Z. vo výške 214,47 eura, podľa dodatku k zmluve č. Z. vo výške 87,78 eura a podľa dodatku k zmluve č. Z vo výške 75,38 eura, celkovo vo výške 892,17 eura. Pretože zmluvná pokuta bola dohodnutá písomne a vo výške, ktorá sa postupne znižuje, čím zohľadňuje okamih porušenia povinností žalovanou, dospel k záveru, že bola dohodnutá platne podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ a aj podľa § 53 ods. 5 OZ a nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. s) OZ. V konaní však nebolo preukázané, že povinnosti, pre ktoré bola zmluvná pokuta dojednaná, žalovaná porušila, pretože zmluvná pokuta bola dojednaná ako následok nesplnenia povinnosti riadne a včas zaplatiť cenu za poskytnutie telekomunikačných služieb. Poukázal na všeobecné obchodné podmienky, a to na body 2.14, 6.2, 11.9, keď žalobca mal faktúry posilať na adresu žalovanej uvedenej v zmluve t. j. C., pričom z obsahu spisu bolo preukázané, že žalobca jednotlivé faktúry, ako aj výzvy a upomienky zasielal na adresu R. XX, T.. Na uvedenú adresu faktúry posielal z dôvodu, že na základe osobnej návštevy žalovanej na pobočke, táto požiadala o zaslanie písomností na uvedenú adresu. V danom prípade však žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď túto skutočnosť nepreukázal a žalovaná na pojednávaní poprela, že by takýto úkon realizovala. Z uvedeného je zrejmé, že ak neboli faktúry, výzvy a upomienky predložené žalovanej tak ako to vyplýva z bodu 6.2 písm. b) VOP, nemohla porušiť zmluvnú povinnosť, a to riadne a včas uhradiť faktúry za poskytované služby, ak o nich nemala vedomosť. Z uvedeného dôvodu preto žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 892,17 eura ako nedôvodnú zamietol. Žalovanú zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania v časti o zaplatenie sumy 781,94 eura podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. O trovách konania rozhodol podľa pomeru úspechu v konaní, keď žalovaná bola v konaní úspešná v časti, ktorou bola žaloba zamietnutá t. j. v časti o zaplatenie 892,17 eura, žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 781,94 eura, vznikol tak žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP v rozsahu 6,58%. Keďže žalovanej zo spisu trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak, že jej trovy konania nepriznal.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaní žalobca a domáhal sa jeho zmeny tak, že žalovaná bude zaviazaná zaplatiť titulom zmluvnej pokuty sumy 892,17 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 892,17 eura od 21.4.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov konania, v rozsahu 100%.

4. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Súd prvej inštancie v rozhodnutí konštatuje, že medzi stranami sporu došlo k platnej dohode o zmluvnej pokute a zmluvnú pokutu nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zmätočne sa potom javí tvrdenie súdu prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, a to v bode 26., ktoré odporuje vo vzťahu k zisteniam, uvedených v bode 12., 13., 19. a 25. napadnutého rozsudku. Súhlasí s tvrdením, že neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k doručovaniu zasielaných faktúr. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že faktúry boli zasielané žalovanej na adresu, ktorú si sama zvolila ako doručovaciu adresu. K podpore uvedeného je i ten fakt, že k zmene doručovacej adresy došlo 21.5.2013. Od tohto momentu žalobca zasielal faktúry žalovanej na zmenenú adresu, pričom k porušeniu zmluvnej povinnosti platiť riadne a včas cenu poskytnutých telekomunikačných služieb došlo až dňom 6.11.2018. Napriek súdom prvej inštancie vytýkaným skutočnostiam, viažucim sa k adrese na doručovanie zasielaných faktúr má za to, že všetky zákonné hmotnoprávne i procesné podmienky vzniku nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 892,17 eura, sú dané.

5. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas strana sporu, proti rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutých častiach a v medziach odvolania žalobcu (§ 380 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. Odvolacie námietky, týkajúce sa vád skutkových zistení súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nevykonaní navrhovaných dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, alebo v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP).

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo 222/2009).

Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci, konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnú normu alebo síce aplikoval správnu právnú normu, ale ju nesprávne interpretoval a napokon právnú normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

9.Z citovaného rozhodnutia NS SR sp. zn. 2NCdo 4/2009

10.Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, týkajúce sa žalobcom v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP, kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie, citované ustanovenie § 220 CSP. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu v časti zamietol.

11.Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie za podstatný dôvod pre nevyhovenie návrhu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty považoval to, že žalobca nepreukázal objektívne, že by žalovanej doručil faktúry, výzvy a upomienky, tak ako vyplýva z bodu 6.2 písm. b) VOP a preto žalovaná nemohla porušiť zmluvnú povinnosť, a to riadne a včas uhradiť faktúry za poskytované služby, ak o nich nemala vedomosť. S takýmto právnym posúdením súdu prvej inštancie, ako aj zisteným skutkovým stavom sa odvolací súd plne stotožňuje.

12.V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia, nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení, je vzájomná väzba. Pokiaľ strana konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej, v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec. Otázkou splnenia povinnosti tvrdiť určité skutkové okolnosti a povinnosť preukázať pravdivosť tvrdení, musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

13.Žalobca sa v konaní bránil, že faktúry, ako aj výzvy zasielal žalovanej na adresu R., keď o zmenu adresy požiadala ona sama, avšak na preukázanie tohto tvrdenia nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie a žalovaná tieto skutkové tvrdenia protistrany v zmysle ust. § 151 ods. 2 CSP poprela. Ak teda žalobca tvrdil, že samotná žalovaná žiadala o zmenu doručovania na inú adresu, bolo potrebné toto jeho tvrdenie v konaní preukázať. Žalobca predložil faktúry, ktoré boli vystavované pre žalovanú na adresu R. XX, T.. Z obsahu celého spisu vyplýva, že v spise sa nenachádza ani jedna doručenka, kde by žalovaná dané faktúry na uvedenej adrese prevzala. Samotná žalovaná už v odpore voči platobnému rozkazu tvrdila, že približne v mesiaci december, keď ukončila odber telekomunikačných služieb od žalobcu, navštívila spoločnosť a žiadala ako spotrebiteľ o vyčíslenie prípadnej zmluvnej pokuty za zariadenia, ktoré od žalobcu prevzala a na podporu svojich tvrdení predložila i listinný doklad, nachádzajúci sa na č.l. 111,112 spisu, ktorý adresovala priamo žalobcovi, keď žiadala vystaviť faktúru, na základe ktorej od nej požadujú úhradu zmluvnej pokuty. O tom svedčí i samotný fakt, že 7.3.2019 žalobca oznámil žalovanej formou SMS správy, že za nedodržanie zmluvných podmienok jej bola vyúčtovaná zmluvná pokuta. V tejto SMS nebola uvedená suma zmluvnej pokuty, a preto nemožno konštatovať, že by bola riadne vyzvaná na úhradu zmluvnej pokuty v zmysle všeobecných obchodných podmienok ako uviedol súd prvej inštancie. Odvolaciemu súdu sa zdá správanie žalobcu, nekorektné, keď na jednej strane požaduje úhradu zmluvnej pokuty a na strane druhej túto zmluvnú pokutu nevie riadne a včas vyčísliť a oznámiť žalovanej, ktorá sa splnenia svojej povinnosti nebránila. Z uvedených dôvodov, a to neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

14.O náhrade trov konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď jej v odvolacom konaní žiadne trov nevznikli, čom bol daný dôvod pre aplikáciu ustanovenia článku 4 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).